

Омонатли, ростгўй, ҳусни хулқли ва таомда ифбатли бўлиш | Тазкия дарслари (322-дарс)

19:00 / 28.03.2025 1902

هَلْ يَلْعَهُ لَلِصَّهْلِ لَلِوَسْرِ نَأْ هُنَّ عُلَلِ يَضْرِبِي عَشْرًا مَلِ رَامِحِ نَبِ ضَايَعِ نَعِ
أَمِ مُمْتَلِهَجِ أَمِ مُمْتَلِعْغِ نَأْ يَنْزَمُ أَيْ بَرِّ نِ الْإِ أ: هَتَبَطُخِ يَفِ مَوِي تَادَلِ اق مَلَسَوِ
مُهْنِ إَوِ مُمْتَلِكِ عَافَنْحِ يَدَابِعِ تَقْلَخِ يَنْ إَوِ لِحِ أَدْبَعِ هُتَلَحِ نِ لِمِ لُكِ: آدَهِ يَمَوِي يَنْ مَلَعِ
مُهْتَرَمِ أَوِ مُمْتَلِ لِحِ أَمِ مُمْتَلِعِ تَمَرَحِ وَ مَهْنِ يَدُ نَعِ مُمْتَلِ اتَجِ افِ نِ طَايِ شِ لِمِ هَتَاتِ
مُهْتَقَمِ فِ ضَرَّالِ لِهَأِ لِي رَظَنَ هَلِ لَانِ إَوِ، أَنْ اَطْلُسِ رِبِ لَزْنِ أَمِ لِي بِ اُكْرَشِي نَأْ
يَلْتَبِ أَوْ كَيْ لَتَبِ أَلِ كُتَتَعَبِ أَمِ نِ: لِقَوِ بَاتِ كُ لَلِ لِهَأِ نِمِ اِي اقِبِ اِلِ مُمْتَلِعِ وَ مُمْتَلِعِ
يَنْزَمُ اَلِ لَانِ إَوِ، أَنْ اَطْقِي وَ اَمِ اَنْ هُوُرُقَتِ، اَمِ لِهَأِ لِسْ عِي اَلِ اَبَاتِ كَيْ لَعِ تَلَزْنِ أَوِ، كَبِ
أَمِ كِ مُمْتَلِعِ حِ تَسَا: لِقِ، اَزْبُخِ هُوَعَدِي فِ، يَسْأَرِ اُوَعْلِ تِي اَذِ بَرِ: تَلْقَفِ، اَشْيِ رِقِ قَرِحِ نَأْ
هُلِ تَمِ هَسْمِخِ تَعْبَنِ اَشْيِ جِ تَعْبِ اَوِ، كَيْ لَعِ قَفْنُ نَسَفِ قَفْنِ أَوِ، كَزْعُنِ مُمْتَلِعِ اَوِ، كِ وُجِحِ
قُدَصْتُمِ طِسْ قِمِ نِ اَطْلُسِ وَذُ: هَتَالِ تَهْ لَلِ لِهَأِ وَ: لِقِ، كِ اصْعِ نِمِ كِ عِ اَطَأِ نِمِ لِقِ وِ
وَذُ فَفَعْتُمِ فِ فِعْ وِ، اَمِ لِسْ مَوِي بَرِ رِقِ يَدَلِ لَلِ بَلِقِ لِقِ قِي قَرِ مِي حِرْ لُجِ رَوِ، قِفْ وِ
اَعَبْتِ مُمْتَلِكِي فِ مُمْتَلِعِ لِهَأِ رَبَزِ اَلِ يَدَلِ فِ عِضَلِ: هَسْمِخِ رَانِ لَلِ لِهَأِ وَ: لِقِ، اَلِ اِي

الْجُرُورُ، هَذَا الَّذِي قَدْ نُوِّعَ مَطُوعًا لِيَفْخَىٰ آلَ يَدِّ الْأَنْثَىٰ وَالْأَمَامِ وَالْوَالِدِ الْوَعْتِ بِي آلِ
بَدَلًا وَأَلْخُبَّ الرَّكْدِ، «كَلِّمَ وَالْوَالِدِ الْوَعْتِ دَاخِيَّ وَهُوَ الْإِسْمُ الْوُجُوبُ صِي
مُلسُمُهُ أَوْرُ شَاخِ الْوَالِدِ رِي طَنْ شَلْ أَوْ

Иёз ибн Ҳимор ал-Мужошиъий розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам бир куни ўз хутбаларида шундай дедилар:

«Огоҳ бўлинглар! Ушбу кунимда Роббим менга таълим берган нарсалардан сиз билмаган нарсани таълим беришимга амр қилди. (У Зот):

«Бандага берганим барча мол ҳалолдир. Албатта, Мен бандаларимнинг ҳаммаларини соф табиат ила халқ қилдим. Сўнг уларга шайтонлар келдилар ва уларни динларидан адаштирдилар. Улар аларга Мен ҳалол қилган нарсаларни ҳаром қилдилар. Уларга Мен ҳужжат нозил қилмаган нарсаларни Менга ширк келтиришга амр қилдилар» (деди).

Албатта, Аллоҳ ер аҳлига назар солди ва уларга - арабларига ҳам, ажамларига ҳам ғазаб қилди. Илло, аҳли китобдан қолган-қутганларига ғазаб қилмади.

Ва У Зот (менга):

«Мен сени синаш учун ва сен билан (бошқаларни) синаш учун юбордим. Мен сенга сув ювмайдиган, уйқудаги ҳолда ҳам, уйғоқ ҳолда ҳам ўқийдиганинг китобни нозил қилдим», деди.

Албатта, Аллоҳ менга Қурайшни ёндиришимни амр қилди. Мен У Зотга:

«Ё Роббим! Ундай бўлса, улар менинг бошимни ёриб, синган нонга ўхшатиб қўядилар», дедим.

«Улар сени чиқарганларидек, сен ҳам уларни чиқар. Уларга қарши ғазот қил, Биз сенга кўмак берамиз. Нафақа қил, Биз сенга нафақа қиламиз. Сен лашкар юбор, Биз унга беш баробарини юборамиз. Ўзингга итоат қилганлар билан сенга осий бўлганларга қарши қитол қил», деди.

«Аҳли жаннат уч тоифадир: одил, садақа қилувчи ва муваффақиятли султон; Қариндош ва мусулмонга раҳмли, қалби юмшоқ киши; Ифбатли ва ифбатга интилувчи оилали», деди.

«Аҳли дўзах беш тоифадир: ичингиздаги аҳлни ҳам, молни ҳам истамайдиган тобе бўлган эсипаст заифлар; тамаси махфий бўлмаган, энг кичик нарсада ҳам хиёнат қиладиган хоин; эртаю кеч сени аҳлинг ва молингда алдайдиган киши», деди ва бахиллик ёки ёлғонни ва Фаҳш иш қилиб, фаҳш гап айтадиган одамни зикр қилди».

Муслим ривоят қилган.

لُجْرَ لِقَاقٍ: لِقَاقٌ مِّنْ سَوَهِ لَعْنَةُ لِقَاقٍ لِّصَيِّبٍ لِّلنَّعِ، هُنَّ عُلُجْلُ لِيضْرَةَ رِيَّ بَابِ نَعِ
أَوْحِبُّ صَافٍ، هِيَ نَارٌ دِي فِي أَعْرَاضٍ وَفِي وَتَقْدِصٍ بَجَرَ حَفٍ، هِيَ قَدِصٌ بَلَّيْلٌ نَّقْدِصَاتِ أَلِ
نَّقْدِصَاتِ أَلِ، هِيَ نَارٌ يَلْعَقُ دُمُخْلًا كَلِّمٌ لِّلِ: لِقَاقٍ، هِيَ نَارٌ يَلْعَقُ لِقَاقٍ لِّلِ قَدِصَاتِ نَوْتِ دَحَتِي
قَدِصَاتِ نَوْتِ دَحَتِي أَوْحِبُّ صَافٍ، هِيَ نَارٌ دِي فِي أَعْرَاضٍ وَفِي وَتَقْدِصٍ بَجَرَ حَفٍ، هِيَ قَدِصٌ بَلَّيْلٌ
بَلَّيْلٌ نَّقْدِصَاتِ أَلِ، هِيَ نَارٌ يَلْعَقُ دُمُخْلًا كَلِّمٌ لِّلِ: لِقَاقٍ، هِيَ نَارٌ يَلْعَقُ لِقَاقٍ لِّلِ
لِقَاقٍ، هِيَ قَرَّاسٌ يَلْعَقُ قَدِصَاتِ نَوْتِ دَحَتِي أَوْحِبُّ صَافٍ، هِيَ قَرَّاسٌ دِي فِي أَعْرَاضٍ وَفِي وَتَقْدِصٍ بَلَّيْلٌ
كَلِّمٌ قَدِصٌ أَمٌّ: هِيَ لِي قَفٍ، هِيَ تَأْفٍ، قَرَّاسٌ يَلْعَقُ وَيَنْغِي لَعْنَةُ نَارٍ يَلْعَقُ دُمُخْلًا كَلِّمٌ لِّلِ
رُبَّتْ عِيَّيْنُ عِلَّالٍ لَعْلَوٍ، أِهَانُ نَعِ أَوْ بَفْعَتِ سَتِ أَلْعَلْفِ، هِيَ نَارٌ أَمٌّ، تَلْبُقُ دَقَفٍ
يَنَاحِي شِلَّ أَوْ رٍ: «هِيَ قَرَّاسٌ نَعِ أَوْ بَفْعَتِ سَتِ قَرَّاسٌ لَعْلَوٍ، هِيَ لَعْلَوٌ أَمٌّ قَفِ نَعِ فِي

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Бир киши: «Бу кеча албатта бир садақа қиламан», деди. Бас, у садақасини олиб чиқиб, зония аёлнинг қўлига берди. Тонг отганда, «Кечаси зонияга садақа қилинибди», деган гап тарқалди.

У киши: «Аллоҳим, зония учун Сенга ҳамд бўлсин. Албатта яна бир садақа қиламан», деди. У ўз садақасини олиб чиқиб, бой одамнинг қўлига берди. Тонг отганда, «Кечаси бойга садақа қилинибди», деган гап тарқалди.

У киши: «Аллоҳим, бой учун Сенга ҳамд бўлсин. Албатта яна бир садақа қиламан», деди. У ўз садақасини олиб чиқиб, ўғрининг қўлига берди. Тонг отганда, «Ўғрига садақа қилинибди», деган гап тарқалди.

У киши: «Аллоҳим, зония, бой ва ўғри учун Сенга ҳамд бўлсин», деди.

Бас, уни олиб келиниб: «Батаҳқиқ, садақанг қабул қилинди. Эҳтимол, зония у сабабли иффатли бўлиб, зинодан сақланар. Эҳтимол, бой ибрат олиб, Аллоҳ унга берган нарсадан инфоқ қилар. Шояд, ўғри унинг сабабидан ўғрилигидан қайтар», дейилди».

Икки шайх ривоят қилишган.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلٍ لَّوْصَلْ لَلْوَسْرَ نَأْ: أَمْ هَنْعُ لَلْاِي ضَرَّ وَرَمَعَنْ بَلْ لَلْاِدْبَعَنْ ع
يُثِي دَحُ قُصَوِّةً نَأْمَ أَطْفَحَ: أَيُّ نَدَلْ نَمَ كَتَأَفْ أَمْ كَيْ لَعِ الْفَ كَيْ فَنُ كَ إِذْ عَبْرَأْ: لَأَق
دَمَحْ أَوْ. «مَعُ ط ي ف ة فَع و ة ق ي ل خ ن س ح و»

Абдуллоҳ Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Агар сенда тўрт нарса бўлса, дунёнинг қолганини йўқотсанг ҳам зарар қилмайди: Омонатни муҳофаза қилиш; Ростгўй бўлиш; Ҳусни хулқли бўлиш; Таомда иффатли бўлиш», дедилар».

Имом Аҳмад ривоят қилган.

مُكَّءَ أَبَا أَوْرَبَ: «طَفَلَبْ أَعُوفُ رَمَ رَمُعَنْ بَلْ ثِي دَحُ نَمَ نَسَحَ دَانَ سَابُ يَنَ أَرْبَطَلْ جَحْ أَوْ
مُكُّؤَاسَنَ فَعَتِ أَوْعَوُ; مُكُّؤَانُ بَأُ مُكُّرَبَتِ»

Табароний Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ҳасан санад билан марфуъ ҳолда ривоят қилган ҳадисда:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ота-оналарингизга яхшилик қилинг, болаларингиз сизга яхшилик қилади. Ўзингиз иффатли бўлинг, аёлларингиз иффатли бўлади», дедилар».

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.